

Predmet: Bijeljina II

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine

Broj predmeta: K. Po2 10/14

Krivično delo: ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl. 142 st. 1 KZ SRJ u saizvršilaštvu u vezi sa čl. 22 KZ SRJ

Objavljivanje presude: 14.04.2015.

Izveštaj: Marina Kljaić, posmatrač FHP-a

Nakon većanja i glasanja, sudsko veće je jednoglasno donelo, a predsednica veća sudija Vinka Beraha Nikićević javno objavila presudu kojom se optuženi Miodrag Živković oslobađa od optužbe da je izvršio krivično delo ratni zločin protiv civilnog stanovništva.

Obrazlažući u kratkim crtama objavljenu presudu, predsednica veća je navela da su pred ovim sudom pravosnažno osuđeni Dragan Jović, Zoran Đurđević, Alen Ristić, kao pripadnici dobrovoljačke jedinice pri srpskim oružanim formacijama u BiH, 14.06.1992. godine u Bijeljini, u večernjim časovima, zajedno sa meštanimom Danilom Spasojevićem, osuđenim u Republici Srpskoj, koji im je rekao da u gradu živi muslimanski ekstremista Ramo Avdić i da u svojoj kući ima oružje, došli u kuću oštećenog Rame Avdića tražeći od njega oružje. Kada im je isto predato, izvršili su pretres kuće i oduzeli pronađeni novac i nakit. Zatim su, uz pretnju oružjem, u prisustvu Rame Avdića, njegove supruge Fate i sinova Nedžada i maloletnog Hurema, prinudili Raminu ćerku Nizamu i snaju Hajretu da se skinu, pa nad njima naizmenično vršili silovanja i protivprirodni blud. Potom je Dragan Jović ubio Ramu Avdića tako što mu je stavio u usta cev puške i izvršio opaljenje. Nakon njegovog ubistva, napustili su kuću i sa sobom povelili oštećene Nizamu i Hajretu. Vodili su ih kroz grad gole i bose i odveli do kuće oštećene Dose Todorović od koje su oduzeli novac, nakit i putnički automobil kojim su se svi odvezli do centra Bijeljine. U centru grada iz vozila je izašao Danilo Spasojević, a ostali su se odvezli u pravcu Brčkog. Po dolasku do sela Ljeljenča zaustavili su vozilo, ponovno silovali oštećene i vršili nad njima protivprirodni blud, nakon čega su se udaljili, a oštećene ostavili na putu.

Nesporno je da se ovaj događaj desio u vreme oružanog sukoba koji se na teritoriji Bosne i Hercegovine odvijao između naoružanih formacija srpskog, hrvatskog i muslimanskog naroda. Takođe je nesporno utvrđeno da je optuženi bio pripadnik oružane formacije na strani srpskog naroda, kao i da je prisustvovao kritičnom događaju.

Međutim, analizom svih izvedenih dokaza, veće je našlo da nema dokaza da je optuženi Miodrag Živković preduzeo radnje silovanja i protivprirodnog bluda nad oštećenima, kako mu se to optužnicom stavlja na teret. Oštećene nisu mogle da identifikuju lica koja su ih silovala. Tako je oštećena Nizama Franc govorila o četiri lica u uniformama koja su kritičnom prilikom došla u njihovu kuću, dok oštećena Hajreta Avdić ni to nije mogla da potvrdi, jer uopšte nije mogla da se izjasni ko je sve nju i oštećenu Nizamu silovao. Niko od oštećenih nije prepoznao optuženog Živkovića, niti naveo da je on nešto preduzeo, dok su osuđene Dragana Jovića, Alena Ristića i Zorana Đurđevića oštećeni prepoznali na fotografijama. Tako je oštećena Nizama prepoznala svu trojicu, oštećeni Hurem prepoznao je Alena Ristića, a osuđenog Dragana Jovića je oštećena Fata Avdić prepoznala kao lice koje joj je ubilo supruga, dok ga je oštećeni Nedžad Avdić prepoznao

kao lice koje je video da siluje njegovu surugu Hajretu. Svi oštećeni, kada su opisivali lica koja su došla u njihovu kuću, govorili su o uniformisanim licima, a niko od njih nije govorio o licu koje je bilo u trenerci.

Stoga je sud prihvatio odbranu optuženog da je kritičnom prilikom bio prisutan tokom kritičnog događaja, ali da u njemu nije učestvovao, i da je tom prilikom bio obučen u trenerku. Navode njegove odbrane, da kritičnom prilikom nije bio u uniformi već u trenerci, potvrdili su svojim iskazima i svedoci Dušan Spasojević i Dragoljub Lazić, radnici SUP-a Bijeljina koji su neposredno nakon kritičnog događaja saslušavali optuženog.

Konačno, predsednica veća je navela da subjektivno ubeđenje suda nije dovoljno da bi sud mogao da donese osuđujuću presudu - možda je optuženi i počinio krivično delo za koje se tereti, ali za to nema dokaza, pa je iz tog razloga sud odlučio u korist optuženog i doneo oslobađajuću presudu.

Fond za humanitarno pravo